

«با اتحاد پیروز میشویم، با افتراق شکست میخوریم»

- اعتراض کارگران شرکت حفاری شمال به افزایش کار بجای توقف موقت؟!
 - تجمع اعتراضی کارگران حمل زباله شهرداری دزفول نسبت به شرایط کاری و سطح پایین حقوق و 4 ماه تاخیر در پرداختش
 - پرداخت عیدی کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه بعد از چند روز اعتراضشان
 - دولت ارزشی برای جان کارگران و خانواده شان قائل نیست
 - اخراج کارگران به واسطه اپیدمی کرونا خلاف قانون است
 - بی اعتنایی به شکل‌گیری زنجیره کرونا در عسلویه
 - جان جعفر عظیم زاده در خطر است
 - دولت عاجز از توزیع داروی کرونا، تجمع بیماران کرونایی و نزدیکانشان برای تهیه دارو و گسترش شیوع ویروس علی‌رغم شعارها مانورهای تبلیغاتی
 - ابتلای 14 کارگر متروی تهران به کرونا
- *اعتراض کارگران شرکت حفاری شمال به افزایش کار بجای توقف موقت؟!**
- افزایش کار بجای توقف موقت خشم کارگران شرکت حفاری شمال را برانگیخت و با اعتراضاتی در دکل‌ها همراه شد.
- شرکت حفاری شمال طی اطلاعیه‌ای اعلام کرد که تمامی کارگران شاغل بر روی دکل‌های حفاری حق برگشت به خانه را ندارند و میبایستی یک ماه و شاید بیشتر بر روی دکل‌ها بمانند و کار این شرکت را پیش ببرند.
- این تصمیم شرکت حفاری شمال خشم کارگرانی را که بعد از 14 روز کار سخت و مداوم به امید بازگشت به خانه و گذراندن سال نو در کنار خانواده‌هایشان را داشتند برانگیخت و با اعتراضاتی در دکل‌ها همراه شد.
- قابل یادآوری است که قبل از این کارگران شرکت حفاری شمال برای جلوگیری از شیوع ویروس کرونا خواهان توقف موقت کار شده بوده‌اند.
- *تجمع اعتراضی کارگران حمل زباله شهرداری دزفول نسبت به شرایط کاری و سطح پایین حقوق و 4 ماه تاخیر در پرداختش**

روز یکشنبه 25 اسفند، کارگران حمل زباله شهرداری دزفول برای اعتراض به شرایط کاری و سطح پایین حقوق و 4 ماه تاخیر در پرداخت دست به تجمع مقابل شهرداری زدند.

یکی از کارگران حاضر در تجمع با اشاره به مشکلات بیمه‌ای، ساعات زیاد کاری، به خبرنگار رسانه ای گفت: همیشه حتی روزهای تعطیل سر کار هستیم، 10 ساعت کار می‌کنیم ولی حقوق پنج ساعت کار را دریافت می‌کنیم.

وی با بیان عدم پرداخت 4 ماه حقوق، افزود: با توجه به وضعیت وخیم بهداشتی کار و با وجود شیوع بیماری کرونا، این روزها کارگران حمل زباله در حال کار و تلاش هستند، لذا انتظار ما پرداخت به موقع حداقل حقوق در نظر گرفته شده برای ما است.

*پرداخت عیدی کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه بعد از چند روز اعتراضشان

کانال تلگرام سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه :

عیدی کارگران شرکت واحد امروز یکشنبه ۲۵ اسفند پرداخت شد

بعد از روزها اعتراض رانندگان (روشن کردن چراغ اتوبوس در روز) و فضای اعتراضی در کلیه کارگاه‌ها در سطح شرکت واحد همچنین بالا رفتن خطر اعتصاب بالاخره امروز یکشنبه ۲۵ اسفند عیدی کلرگران شرکت واحد پرداخت شد.

عیدی کارگران شرکت واحد هر سال ۱۲ اسفند پرداخت می‌شود اما امسال بعد از تاخیر، در روزهای اولیه گفته شد عیدی ۲۰ اسفند پرداخت می‌شود و در چند روز گذشته زمزمه‌های وجود داشت که عیدی بعد از تعطیلات نوروز پرداخت می‌گردد. اما با اعتراض مداوم چراغ روشن رانندگان در خطوط مختلف، امروز عیدی پرداخت شد.

***دولت ارزشی برای جان کارگران و خانواده‌شان قائل نیست**

برای روزهای متوالی، هر زمان پیچ تلویزیون را می‌چرخانیم یا به اخبار گوش می‌دهیم، یک توصیه مکرر بازپخش می‌شود: «درخانه بمانید!»

در حالی از همه بلندگوهای رسمی بر لزوم ماندن در خانه و خارج نشدن به جز در مواقع بسیار ضروری تاکید می‌شود که کارگران و شاغلان به خصوص در بخش خصوصی، مجبورند هر روز بدون استثنا از خانه خارج شوند و سر کار بروند؛ رواج بی‌ثبات کاری و نهادینه شدن قراردادهای موقت نیز موجب شده که یک کارگر شاغل نتواند به راحتی از مرخصی بدون حقوق یا تعطیلی خودخواسته استفاده کند؛ در واقع اگر یک کارگر بگوید که یک ماه نمی‌خواهم سر کار بیایم، بعد از یک ماه، کاری دیگر وجود ندارد؛ چراکه به احتمال زیاد قراردادش بعد از سال جدید، تمدید نخواهد شد!

در واقع این روزها، کارگرانی که سر کار می‌روند، با اضطراب و نگرانی دائم دست و پنجه نرم می‌کنند: نکند آلوده به کرونا شویم و خانواده‌هایمان را آلوده کنیم!

چرا کارگاه‌های غیرضروری تعطیل نمی‌شوند؟!

با اینهمه، علیرغم انتقادات بسیار به شرایط کاری کارگران، هیچ تصمیمی برای کاستن از سطح خطرات در محیط کار اتخاذ نشده است؛ در روزهای گذشته، خبرها حاکی از این بود که مغازه‌ها و فروشندگان اقلام غیرضرور مانند فروشندگان لوازم خانگی، کیف و کفش و البسه، خودرو و لوازم لوکس، بهتر است درب مغازه‌ها را ببندند و در خانه بنشینند اما مشخص نیست چرا اعلام نمی‌شود واحدهای تولیدی این کالاها مانند کارخانجات تولید البسه، لوازم خانگی و خودرو که محصولاتشان در این برهه بحرانی، حیاتی نیستند نیز تعطیل کنند و به کارگران مرخصی با حقوق بدهند؟ به عبارت دیگر، همه واحدهای تولیدی به جز واحدهای تولید مواد غذایی، دارویی و بهداشتی، می‌توانند تعطیل یا لااقل نیمه تعطیل کنند و کارگران خود را از ترس همیشگی کرونا ویروس نجات دهند.

در واقع اگر تنها راه جلوگیری از گسترش ویروس کرونا، کاستن از سطح تماس‌های انسانی است و در شرایطی که کالاها و خدمات غیرضروری، این روزها بازاری برای عرضه و فروش ندارند، «تعطیلی» تنها راهی است که می‌تواند از میزان خطرات بالقوه بکاهد. حال اینکه نه تنها این واحدها تعطیل نشده‌اند، بلکه بسیاری از آنها به شیفتی کردن کار کارگران یا حتی کاهش ساعات کار، تن

نداده‌اند و مشخص نیست تا چه میزان بازرسان کار، بر ضد عفونی کردن کارگاه‌ها و محیط‌های کار نظارت دارند؛ همه این تعلل‌ها، قبل از هرچیز به عدم برگزاری «شورای عالی حفاظت فنی» و صدور دستورالعمل‌های الزام‌آور در رابطه با ایمنی و بهداشت کار در زمان بحران بازمی‌گردد.

ظاهراً آخرین جلسه شورای عالی حفاظت فنی (یکصد و پنجاه و پنجمین جلسه) در یازدهم شهریور ماه سال جاری برگزار شده است و پس از آن، این شورا هیچ جلسه‌ای نداشته است؛ این در حالیست که براساس الزامات قانون کار (مواد ۸۵ تا ۹۴) ایمنی و بهداشت کار و بایدهای آن، وظیفه غیرقابل انکار این شورا است. شورای عالی حفاظت فنی که شورایی سه‌جانبه است، بایستی در شرایط بحران تشکیل جلسه بدهد و الزامات ایمنی را به صورت دستورالعمل‌های لازم‌الاجرا به همه کارگاه‌ها ابلاغ نماید.

قانون چه می‌گوید؟

بد نیست به قانون کار نگاهی بیندازیم؛ ماده ۸۵ قانون کار می‌گوید: برای صیانت نیروی انسانی و منابع مادی کشور رعایت دستورالعمل‌هایی که از طرف شورای عالی حفاظت فنی (جهت تامین حفاظت فنی) و وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی (جهت جلوگیری از بیماری‌های حرفه‌ای و تامین بهداشت کار و کارگر و محیط کار) تدوین می‌شود، برای کلیه کارگاه‌ها، کارفرمایان، کارگران و کارآموزان الزامی است.

تبصره- کارگاه‌های خانوادگی نیز مشمول مقررات این فصل بوده و مکلف به رعایت اصول فنی و بهداشت کار می‌باشند.

در ماده ۸۶، ترکیب این شورا مشخص شده است: شورایی عالی حفاظت فنی مسئول تهیه موازین و آئین‌نامه‌های حفاظت فنی می‌باشد و از اعضاء ذیل تشکیل می‌گردد:

۱- وزیر کار و امور اجتماعی یا معاون او که رئیس شورا خواهد بود

۲- معاون وزارت صنایع

۳- معاون وزارت صنایع سنگین

۴- معاون وزارت کشاورزی

۵- معاون وزارت نفت

۶- معاون وزارت معادن و فلزات

۷- معاون وزارت جهاد سازندگی

۸- رئیس سازمان حفاظت محیط زیست

۹- دو نفر از استادان با تجربه دانشگاه در رشته‌های فنی

۱۰- دو نفر از مدیران صنایع

۱۱- دو نفر از نمایندگان کارگران

۱۲- مدیر کل بازرسی کار و وزارت کار و امور اجتماعی که دبیر شورا خواهد بود

این ماده قانونی، تبصره‌ای نیز دارد که امکان بهره بردن از نظرات کارشناسی «کارشناسان» را در صورت لزوم و در شرایط خاص - که بحران کرونا، مصداق عینی و مسلّم شرایط خاص است- فراهم کرده است.

تبصره ۱- پیشنهادات شورا به تصویب وزیر کار و امور اجتماعی رسیده و شورا در صورت لزوم می‌تواند برای تهیه طرح آئین‌نامه‌های مربوط به حفاظت فنی کارگران در محیط کار و انجام سایر وظایف مربوط به شورا، کمیته‌های تخصصی مرکب از کارشناسان تشکیل دهد.

چرا شورای عالی حفاظت فنی تشکیل جلسه نمی‌دهد؟!

سوال اینجاست که چرا علیرغم بحرانی بودن اوضاع و ترس هرروزه‌ی کارگران، شورای عالی حفاظت فنی تشکیل جلسه نمی‌دهد؟ چرا از ظرفیت‌های پیش‌بینی شده در قانون، برای حفاظت از جان کارگران استفاده نمی‌شود؟!

در شرایط فعلی، طبقه کارگر ایران به دلیل عدم برخورداری از تشکلهای صنفی مستقل و نیرومند، توان چانه‌زنی جمعی و فردی بر سر حفاظت از جان خود را ندارد اما این وظیفه وزارت کار است که فوری جلسه شورای عالی حفاظت فنی را با حضور نمایندگان کارگری برگزار نماید و دستورالعمل‌های لازم را صادر کند؛ دستورالعمل‌هایی مانند اینکه کارگاه‌های غیرضروری موقتاً تعطیل شوند و به کارگران مرخصی با حقوق بدهند؛ کارگاه‌های ضروری نیز در صورت امکان، کار را شیفتی کنند و تمام دستورالعمل‌های بهداشتی لازم را اجرا نمایند.

بخشی از یک گزارش رسانه‌ای شده بتاريخ 25 اسفند

*اخراج کارگران به واسطه اپیدمی کرونا خلاف قانون است

یک حقوقدان و استاد دانشگاه معتقد است کارفرمایان نمی‌توانند با استناد به بروز اپیدمی کرونا و به تبع آن تعطیلی کارگاه، قرارداد کار را یک‌جانبه خاتمه داده و کارگران را اخراج کنند.

متن گفتگوی روز دوشنبه 25 اسفند یک رسانه با محمد شریف شاهی حقوقدان عمومی و استاد حقوق کار دانشگاه اصفهان بقرار زیر است:

وقوع کرونا را عده‌ای مصداق فرس‌ماژور (قوه قاهره) دانسته‌اند و با استناد به قوه قاهره خاتمه قراردادهای از جمله قراردادهای کار را قانونی و ممکن دانسته‌اند. در این خصوص نظر شما چیست؟

من نیز بروز کرونا را از مصادیق فرس‌ماژور (قوه قاهره) خارج از اراده طرفین قرارداد می‌دانم. منتهی توسل به آن را جهت خاتمه دادن به قراردادهای کار با استناد به قانون کار قانونی و موجه

نمی دانم. باید توجه داشته باشیم که قرارداد کار اگرچه قراردادی بین اشخاص خصوصی (کارگر و کارفرما) است، اما از قواعد حقوق خصوصی تبعیت نمی کند و تابع قواعد و استانداردهای خود است. از جمله این قواعد پیش بینی وضعیت "تعطیل" قرارداد برای تقویت امنیت شغلی کارگران است.

تعطیل طبق تعریف مندرج در ماده ۱۴ قانون کار دلالت بر وضعیتی دارد که انجام تعهدات یکی از طرفین رابطه کار اعم از کارگر یا کارفرما بنا به جهاتی به طور موقت متوقف شود. یکی از مصادیق تعطیل بر اساس ماده ۱۵ قانون کار "فرس مازور" یا "قوه قاهره" است. ماده ۱۵ قانون کار تصریح می کند: در موردی که به واسطه قوه قهریه و یا بروز حوادث غیرقابل پیش بینی که وقوع آن از اراده طرفین خارج است، تمام یا قسمتی از کارگاه تعطیل شود و انجام تعهدات کارگر یا کارفرما به طور موقت غیرممکن شود، قراردادهای کار با کارگران تمام یا آن قسمت از کارگاه که تعطیل می شود به حال تعطیل درمی آید. تشخیص موارد فوق با وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی است.

اثر این تعطیل چیست؟

اثر تعطیل این است که قرارداد کار خاتمه پیدا نمی کند و پس از رفع مانع، در حال حاضر کرونا، رابطه کار به حالت سابق بازگشته و کارگر حق دارد به کار خود بازگردد و کارفرما طبق ماده ۲۰ قانون کار مکلف است کارگر را بپذیرد. پذیرش نکردن کارگر از جانب کارفرما بدون عذر موجه (تداوم مانع، حادث شدن مانع جدید، ورشکستگی و ...) در حکم اخراج غیر موجه بوده و کارگران می توانند با مراجعه به اداره کار (هیئت های تشخیص) و طرح دعوی به کار خود بازگردند.

اگر کارفرما نتواند قرارداد را خاتمه دهد به این معنی است که باید در این شرایط اضطراری که کارگاه تعطیل می شود به کارگران حقوق و مزایا را پرداخت کند و این به معنی ضرر بیشتر و احتمالاً ورشکستگی تعدادی از کارفرمایان خواهد بود. آیا این تحمیل قانونی غیر منطقی نیست؟

خیر. قرارداد کار قراردادی معوض است. به این معنی که کارگر در عوض کاری که انجام می دهد حقوق و مزایا دریافت می کند. قاعده این است در صورتی که کارگر کاری انجام ندهد حقوق و مزایای دریافت نمی کند. در مورد تعطیل هم، چنین حکمی وجود دارد (اگرچه استثنائاتی هم وجود دارد).

فایده تعطیل این است که قرارداد بنا به موانع موقتی خاتمه نیابد نه اینکه لزوماً به کارگر در قبال کار انجام نشده حقوق پرداخت شود. طبیعی است که بروز فرس مازور سبب ضرر کارفرما هم شود و الزام او به پرداخت حقوق به کارگران می تواند آثار مخربی مانند ورشکستگی بنگاه های اقتصادی و به تبع آن افزایش نرخ بیکاری را نتیجه دهد. تعطیل راه حل بینابینی است. این دلگرمی را برای کارگر ایجاد می کند که پس از رفع مانع می تواند به کار خود بازگردد.

در ایامی که کارگر به جهت تعطیل بیکار است حق برخورداری از بیمه بیکاری را دارد؟

مصادیق تعلیق متعدد است. چنانچه ذکر شد قاعده پرداخت نکردن حقوق و مزایا به کارگر در حالت تعلیق است، البته در قانون کار استثنائاتی هم در این خصوص وجود دارد که به آنها نمی پردازم. منتهی در مورد تعلیق به واسطه بروز فرس ماژور و حوادث خارج از اراده طرفین مانند همین اپیدمی کرونا، سازمان تامین اجتماعی بر اساس تبصره ۲ ماده ۲ قانون بیمه بیکاری سازمان تامین اجتماعی مکلف به پرداخت بیمه بیکاری به کارگران است. در این تبصره ذکر شده است:

"بیمه شدگانی که به علت بروز حوادث قهریه و غیرمترقبه از قبیل سیل، زلزله، جنگ، آتش سوزی و ... بیکار می شوند با معرفی واحد کار و امور اجتماعی محل از مقرری بیمه بیکاری استفاده خواهند کرد".

توجه داشته باشیم بیکاری اعم از بیکاری قطعی به واسطه خاتمه قرارداد کار یا بیکاری موقتی بنا به تعلیق مندرج در ماده ۱۵ قانون کار است. در یک جمع بندی نهایی، کرونا از مصادیق فرس ماژور و حوادث غیرمترقبه خارج از اراده کارگر و کارفرما است (ماده ۱۵ قانون کار). همچنین اخراج کارگر با استناد به اپیدمی کرونا غیرقانونی است و در صورت اخراج، کارگر حق دارد به اداره کار مراجعه و طرح دعوی اخراج غیرموجه به طرفیت کارفرما با خواسته الزام، بازگشت به کار کند. تعطیلی کارگاه ها نیز بنا به ضرورت های ناشی از اپیدمی کرونا مصداق تعلیق است و کارفرمایان الزامی به پرداخت حقوق به کارگران ندارند، بلکه در این مورد و در صورت بیکاری کارگران سازمان تامین اجتماعی مکلف به پرداخت بیمه بیکاری به کارگران است.

در پایان به کارفرمایان توصیه می کنم تا زمانی که توان دارند از توسل به تعلیق و قطع حقوق کارگران پرهیز کنند، که در هر صورت بیمه بیکاری معادل حقوق دریافتی کارگر نیست و در این شرایط دشوار باید همه یاور یکدیگر به ویژه گروه های آسیب پذیرتر جامعه باشیم و با در خانه ماندن کرونا را شکست دهیم.

*بی اعتنایی به شکل گیری زنجیره کرونا در عسلویه

«با توجه به وضعیت و شرایط حاضر استان بوشهر و سایر نقاط کشور اگر تصمیمات قاطعی در مورد تردها و ورودی و خروجی به ویژه در منطقه صنعتی عسلویه و پارس جنوبی اتخاذ نشود، شوربختانه زنجیره کرونا شکل خواهد گرفت و روزهای سختی در پیش خواهیم داشت.»

بنابه گزارش رسانه ای شده بتاريخ 25 اسفند، میزان سرمایه گذاری صنعت نفت در عسلویه و درآمدهای حاصل از آن موجب سرازیر شدن جمعیتی بالغ بر ۶۰ هزار نفر به این منطقه شده که این تمرکز جمعیتی از ابتدا نگرانی ها و چالش های زیادی به همراه داشته و امروز با شیوع ویروس کرونا در کشور این نگرانی بیش از پیش در میان مردم بومی خودنمایی می کند...

در شرایط فعلی مرزی بین کارکنان پارس جنوبی و ساکنین مناطق پیرامونی نیست و همچنان مراداتی وجود دارد. از این حیث مردم نگران انتقال ویروس کرونا از طریق کارکنان نفت در منطقه بوده و به همین خاطر نیز خواستار توقف پروازها از شهرهای آلوده (کانون بیماری) و همچنین کنترل مسیرهای زمینی منتهی به عسلویه هستند .

متولیان سلامت می گویند برای شکست ویروس کرونا باید زنجیره ی انتقال آن قطع شود و برای اینکه این اتفاق بیفتد و بیماری ریشه کن شود لازم است تردد در سطح شهرها به حداقل برسد؛ بر این اساس نیز مردم را به ماندن در خانه دعوت می کنند تا زنجیره انتقال قطع شده و بیماری شیوع پیدا نکند .

در همین راستا فعالان اجتماعی و گروه های مختلف مردمی با راه اندازی گروه های خودجوش و کمپین هایی، مردم را به قرنطینه خانگی تشویق می کنند. اما قرنطینه خانگی چقدر می تواند در قطع زنجیره انتقال ویروس خطرناک و سریع الانتشار کرونا در منطقه خاص و استراتژیک عسلویه اثرگذار باشد؟

یکی از معضلاتی که امکان قطع زنجیره کرونا را سخت می کند، حضور افراد در محل کار است. به طور نسبی هر خانواده حداقل یک نفر شاغل دارد که بالاجبار هر روز به محل کار مراجعه کرده و در معرض تهدید قرار دارد .

مسئولین شرکت های پارس جنوبی می گویند به نیروهای ساکن در شهرهای آلوده ابلاغ شده تا اطلاع ثانوی به محل کار مراجعه نکنند و تدابیر لازم در این زمینه اتخاذ شده است. اما آنچه از شواهد برمی آید این است که رفت و آمد این کارکنان همچنان ادامه دارد .

یکی از افراد شاغل در پارس جنوبی می گوید همه آنچه مسئولین می گویند در مقام عمل رعایت نمی شود. او در تشریح این وضعیت می گوید "همکار من از شهری می آید که بالاترین درصد شیوع کرونا را دارد، من باید از کجا بدانم او ناقل ویروس هست یا خیر. چگونه به قرنطینه خانگی و ماندن در خانه تاکید می شود ولی من بالاجبار باید به محل کار بیایم و صبح تا شب در کنار کسی کار کنم که سلامت او به دلیل دوره نهفتگی ویروس مورد شک و تردید است و در صورت مبتلا بودن نه تنها سلامت من، بلکه سلامت خانواده ی من که شرایط سخت قرنطینگی را تحمل می کنند نیز در خطر است؟ در چنین شرایطی قرنطینه خانگی هم اقدام عبث و بیهوده ای به نظر می رسد".

او اعتقاد دارد که تشویق در خانه ماندن زمانی اثرگذار خواهد بود که کل اعضای خانواده در منزل بمانند یا حداقل سلامتی همکاران در محل کار محرز باشد؛ در غیر این صورت زنجیره کرونا قطع نمی شود تازه حلقه جدیدی نیز به آن افزوده می شود.

در این ارتباط یکی از تأمین کنندگان مواد ضدعفونی کننده در مراجعه به چند شرکت مستقر در منطقه، خطاب به مسئولین می گوید؛ اینگونه که می گویند نیست! اگر یک بازدید میدانی از شرکت ها و پروژه ها داشته باشید متوجه خواهید شد آنچه گفته می شود با واقعیت فاصله دارد .

او در ادامه می گوید من با چشم خود دیدم چطور یکی از کارکنان مشکوک به علائم کرونا، به جای اعزام به مراکز درمانی و تحت مراقبت قرار گرفتن بلافاصله به مرخصی اعزام می شود. بدون اینکه از خود بپرسند چگونه می خواهد به شهر و دیارش برگردد؟ او چه با اتوبوس و چه هواپیما بخواند برگردد به عنوان فرد ناقل، سلامت افراد زیادی را تهدید می کند.

در چنین شرایطی و با توجه به وضعیت و شرایط حاضر استان بوشهر و سایر نقاط کشور اگر تصمیمات قاطعی در مورد تردها و ورودی و خروجی به ویژه در منطقه صنعتی عسلویه و پارس جنوبی اتخاذ نشود، شوربختانه زنجیره کرونا شکل خواهد گرفت و روزهای سختی در پیش خواهیم داشت.

*جان جعفر عظیم زاده در خطر است

جعفر عظیم زاده رئیس هیأت مدیره اتحادیه آزاد کارگران ایران در بند هشت زندان اوین زندانی است. ایشان به دلیل فعالیتهای کارگری به اتهام واهی اقدام علیه امنیت کشور به شش سال زندان محکوم گردید. جعفر عظیم زاده در سال ۹۵ در اعتراض به امنیتی کردن فعالیتهای صنفی در زندان اوین دست به اعتصاب غذا زد و در طول اعتصاب غذای بسیار سخت ۶۴ روزه دچار صدمات جسمی شدیدی شد. از همان دوران اعتصاب غذا به بعد به مشکلات جدی قلبی و گوارشی و کلیوی مبتلا گردید. تا مدتها برای خونریزی روده و مشکلات قلبی تحت مداوا بود تا اینکه در تاریخ نهم بهمن ماه ۹۷ دوباره دستگیر شد و برای ادامه تحمل حکم شش سال زندان به زندان اوین منتقل شد.

در طول بیشتر از یکسال گذشته جعفر در اعتراض به برخورد تحقیر آمیز با زندانیان در حین انتقال به بیمارستان که زندانیان را با دستبند و پابند و با هزینه خود زندانی به بیمارستان می برند از رفتن به بیمارستان برای ادامه مداوا خودداری نموده است.

این در حالی است که گزارش بهداری زندان بر ضرورت درمان مشکلات قلبی و خونریزی شدید روده و بیماری کلیوی وی در بیمارستان خارج از زندان تأکید دارد.

در شرایط حاضر که شیوع بیماری کرونا سرعت بسیار زیاد به خود گرفته است و توصیه های بهداشتی تأکید بر ماندن در خانه و پرهیز از حضور در اماکن شلوغ و رعایت بسیار جدی بهداشت فردی و ضدعفونی مداوم دست ها و محیط زندگی دارد، محیط داخل زندانها ناامن ترین جای ممکن برای افراد است.

محیط زندانها به هیچوجه بهداشتی و سالم نیست و تراکم زندانیان در محیطی کاملاً محصور سبب می گردد که چنانچه به هر دلیلی یکی از زندانیان به ویروس مبتلا گردد تمامی آن بند و یا کل زندان به قتلگاهی برای زندانیان بدل شود. چون عملاً هیچ امکانی برای جداسازی فرد مبتلا وجود ندارد و وسایل بهداشت فردی از قبیل ماسک و دستکش و مواد ضدعفونی کننده ی دست در اختیار زندانیان قرار ندارد. البته حتی در صورت وجود این امکانات، وقتی در داخل بندی که بیشتر از یکصد زندانی در آن حضور دارند تنها سه توالت و روشویی که همگی به صورت مشترک از آن استفاده می کنند و وسایل آشپزی و سالن مشترک بسیار محدود وجود دارد چطور می شود انتظار داشت که بیماری به دیگران سرایت نکند. با توجه به گفته کارشناسان پزشکی این بیماری پس از چند روز از ابتلا علائم خود را نشان می دهد و پیش از بروز علائم قطعاً به دیگران سرایت خواهد کرد.

زندانیان با خارج از زندان در تماس نیستند اما کادر زندان که هر روز به خارج از زندان رفت و آمد دارند و اگر یکی از آنها به بیماری مبتلا گردد به راحتی از طریق آشپزخانه زندان یا نگهبانان و

یا کادر اداری که زندانیان به صورت روزانه در ارتباط و مراد به آنها قرار دارند این بیماری می تواند به سادگی به زندانیان سرایت کند.

با توجه به اینکه خطر مرگ در این بیماری برای افرادی که از قبل به مشکلات جسمی دیگری مبتلا باشند بسیار بالا و جدی است پس افرادی مانند جعفر عظیم زاده که مشکلات جدی قلبی و کلیوی و خونریزی شدید روده دارد شاید توان مقابله با این بیماری در صورت ابتلا به آن را نداشته باشد.

طی بخشنامه ای که در هفتم اسفند از سوی رئیس قوه قضائیه مبنی بر به مرخصی فرستادن زندانیان صادر شده است به صراحت بر اولویت زندانیانی که بیماری های حاد دارند تأکید دارد و این بخشنامه هر چه سریعتر باید درمورد جعفر عظیم زاده اعمال گردد. با وجود اینکه جعفر عظیم زاده سرپرست خانواده است و همسر و دو فرزند وی در این شرایط بحران بیماری به شدت به وجود او نیاز دارند، پس عدم موافقت با مرخصی جعفر به معنای به گرو گرفتن زندگی خود وی و همچنین خانواده اوست.

قوه قضائیه و مسئولین اداره زندانها با توجه به شرایط حاد و خطرناک گسترش این بیماری و برای جلوگیری از فاجعه و مرگ و میر زندانیان باید آنها را آزاد کنند و یا به مرخصی تا پایان دوران بحران بفرستند.

جان جعفر عظیم زاده در خطر است و هر چه سریعتر باید آزاد گردد و یا به مرخصی فرستاده شود.

اتحادیه آزاد کارگران ایران

۲۵ اسفند ۹۸

* دولت عاجز از توزیع داروی کرونا، تجمع بیماران کرونایی و نزدیکانشان برای تهیه دارو و گسترش شیوع ویروس علیرغم شعارها مانورهای تبلیغاتی

«احمد که خوشحال از داخل حیاط بیرون می آید و کیسه داروها در دستانش است، می گوید مبتلا به کروناست. او نه ماسکی بر صورت دارد و نه با دستکشی دستانش را پوشانده است. «ماسک پیدا نمی شه و دستکش هم به دستام نمی سازه.»

حیاط ساختمان دانشکده مدیریت و آموزش پزشکی بهشتی نرسیده به پل پارک وی در خیابان ولیعصر چند روزی است که به «کعبه آمال» بیماران مبتلا به کرونا (که در خانه بستری هستند) و خانواده هایشان بدل شده است. تعداد مراجعه کنندگان سرگشته و خسته از گشتن به دنبال داروهای کرونا در سطح شهر به حدی است که مسئولان داروخانه کاظمی به عنوان یکی از داروخانه های مرجع پایتخت مجبور شده اند حیاط کناری داروخانه را به دریافت داروهای بیماران مبتلا به کرونا اختصاص دهند تا مراجعه کنندگان به داروخانه که معمولاً دنبال داروهای خاص (انواع سرطان، بیماران هموفیلی و...) هستند از مراجعه کنندگان برای دریافت داروهای کرونا، تفکیک شوند.

روی دیوار کانکسی که در گوشه حیاط دانشکده گذاشته‌اند، کاغذ سفیدی نصب و نوشته شده: «محل توزیع داروهای کووید - ۱۹ (کرونا)». هر فردی که از در آهنی حیاط عبور کند باید پشت در کانکس قهوه‌ای رنگ داخل صف طولانی بایستد که بیش از ۳۰ نفر، کیپ و بدون هیچ فاصله‌ای در آن چشم انتظار گرفتن دارو هستند. در بین آنها افرادی هستند همچون احمد که وقتی خوشحال از داخل حیاط بیرون می‌آید و کیسه داروها در دستانش است، می‌گوید مبتلا به کروناست. او نه ماسکی بر صورت دارد و نه با دستکشی دستانش را پوشانده است. «ماسک پیدا نمی‌شه و دستکش هم به دستام نمی‌سازه.» او در پاسخ به این که چقدر منتظر گرفتن دارو بوده است، عقربه‌های ساعتش را نگاه می‌کند و می‌گوید: «از ساعت ۱۱ صبح اومدم اینجا و الان ساعت نزدیک ۳ شده که دارو گرفته‌ام، یعنی حدود ۴ ساعت منتظر بودم، البته خدا پدر و مادرشون رو بیمارزه باز اینجا پیدا شد، ۲ روز تمام تهران رو گشتم تا آدرس اینجا رو بهم دادن، تمام تهران که می‌گم یعنی واقعا تمام تهران، خونه ما تهرانسره و دارو هیچ‌جا نه تو داروخانه دولتی و نه خصوصی پیدا نمی‌شه تا این که آدرس اینجا رو امروز یکی از دکترهای داروخانه هلال احمر بهم داد.»

روی پیشانی‌اش قطره‌های عرق نشسته و زردی چهره حتی با وجود ریش‌های بلند سیاهش روی صورتش خودنمایی می‌کند. «۳ روزی هست مریضم، اول سرفه شدید می‌کردم، بعد تب کردم و وقتی رفتم بیمارستان میلاد آنجا بهم گفتن که مشکوک به کرونا هستم و تست گرفتن ولی چون اکسیژن خونم ۹۱ بود بهم گفتن که تو بیمارستان نمی‌تونن بستری‌ام کنن تنها افرادی که زیر ۹۰ باشند رو بستری می‌کنن، گفتن باید در خونه استراحت کنم و فقط بهم دارو دادن که اینها رو هم با بدبختی پیدا کردم.»

او یک ورقه داروی تامی فلو را از داخل کیسه‌ای که آرم دانشگاه بهشتی روی آن حک شده بیرون می‌آورد و می‌گوید: «برای این ۱۰ تا دونه قرص ۳ روزه که اسیر شدم، من به جز مادرپیرم کسی رو تو تهران ندارم و خودم مجبور شدم پیام دنبال داروم.»

تا چشم کار می‌کند زنان و مردانی دیده می‌شوند که تا یک کوچه پایین‌تر از در حیاط دانشکده، کنار جوی خیابان ولیعصر پراکنده در پیاده رو پخش شده‌اند و منتظرند تا در آهنی باز شود و کسی شماره آنها را فریاد بزند تا به صف انتظار دارو در داخل حیاط اضافه و امیدوار به گرفتن دوا شوند. جمعیتشان از ۱۵۰ نفر هم بیشتر است. البته تعدادی از افراد هم در کوچه‌های اطراف و کنار خیابان ولیعصر در ماشین‌هایشان در انتظار نوبت‌شان هستند. کنار در دانشکده پشت زرده‌های آهنی، لیست بلندبالایی از نام‌ها روی کاغذی نوشته شده که عدد ۵۱۰ را نشان می‌دهد (تا ساعت ۳ بعدازظهر). بیماران و خانواده‌هایی که یکی از عزیزان‌شان به کرونا مبتلا شده‌اند با نسخه مهرشده پزشک عفونی می‌توانند داروهای تامی فلو، اوسلتامیویر و... را اینجا به قیمت دولتی (حدود ۵۰ هزار تومان برای یک ورق ۱۰ تایی تامی فلو) دریافت کنند. البته دارو در بیمارستان‌ها به صورت رایگان به بیماران مبتلا به کرونا داده می‌شود ولی داستان کسانی که بیمار هستند و باید در خانه استراحت کنند، کاملا متفاوت است.

شماره ۲۸۴ لیست انتظار، دختر جوانی است که برای تهیه داروی برادرش آمده، نسخه بیمارستان لبافی‌نژاد را نشان می‌دهد و می‌گوید: «برادرم از ۲ روز پیش مبتلا شده و حالا در یکی از اتاق‌های خانه به حالت قرنطینه نگهداری می‌شود، بیمارستان اعلام کرده که جایی برای بستری کردن ندارند و باید در خانه بماند و بعد به او دارو دادند ولی جالب است که داروخانه همان بیمارستان هم دارو را نداشت و حالا بعد از ۲ روز آمده‌ام اینجا و بیش از ۳ ساعت است که منتظرم تا دارو را تهیه کنم. من و پدرم در این ۲ روز کلی داروخانه دانشگاهی رفتیم که هیچ کدام تامی‌فلو نداشتند و همگی یا اعلام می‌کردند که تمام کرده‌اند یا این که ندارند و در نهایت آدرس اینجا را دادند ولی شرایط را که می‌بینید، الان کسی در همین جمع کرونا داشته باشد، همگی می‌گیرند. شما صف داخل حیاط را ببینید که چقدر تو هم توهم ایستاده‌اند، چرا مسئولان می‌گویند همه چیز هست؟ اول ماسک و مواد ضدعفونی نبود، حالا هم که دارو نیست؛ چرا فقط یک داروخانه در این تهران درندشت باید داروهای مریض‌ها را داشته باشد؟»

در این بین مرد جوانی که لباس مشکی به تن کرده، وارد بحث می‌شود و می‌گوید: «داغ مرگ بیماران کم هست حالا برای دوا درمان هم باید سرگردان باشیم. عموم که هفته پیش کرونا گرفته بود ۲ روز پیش فوت شد و حالا برای داروهای پدرم از شهریار به تهران آمده‌ام.» شماره‌اش ۴۷۰ است و می‌گوید بعد از این که ۱۳، ۱۴ داروخانه پایتخت را زیر پا گذاشته آدرس داروخانه شهید کاظمی را به او داده‌اند: «صبح زود از شهریار آمدم تهران و تا قبل از ظهر داروخانه‌های ۲۲ فروردین، هلال احمر، ۱۳ آبان، داروخانه میدان فردوسی و کلی داروخانه دیگه رو گشتم آخر سر یکی از پزشکان داروخانه بهم گفت پیام اینجا و الان یک ساعتی هست که منتظرم تا نوبتم بشود.»

او می‌گوید: «خانه ما ۵۰ متر بیشتر نیست و اصلاً اتاق مجزایی نداریم که پدرم را آنجا نگهداری کنیم ولی بیمارستان‌های شهریار گفتن مریض قبول نمی‌کنند و وقتی تهران هم آوردیم گفتن باید در خانه استراحت کند و الان مجبور هستیم تو خونه مراقبش باشیم. بابا به خدا ما امکاناتش رو نداریم، من یک کارگر ساده تراشکاری‌ام، مادرم دیابت دارد و الان نگران او هم هستیم.»

عقربه‌های ساعت نزدیک ۴ عصر شده و تعداد افرادی که نام‌شان را برای گرفتن داروی کرونا نوشته‌اند به ۵۸۲ رسیده است، یعنی در مدت حدود یک ساعت ۶۰ نفری به لیست اضافه شده‌اند. در این بین البته شماره حدود ۵۰ نفر هم برای ایستادن در صف نهایی گرفتن دارو خوانده شده است. در آهنگی دانشکده نیمه باز می‌شود و سرگرد پلیس فهرست به‌دست، شماره ۳۸۰ را صدا می‌کند. مأمور رو به جماعت جلو که بیش از ۱۰ نفری می‌شوند و در فضایی حدود ۴، ۵ متر کنار هم ایستاده‌اند، فریاد می‌زنند: «بابا از هم دور شید، چرا جلوی در تجمع کردید؛ شما که یا خودتون مریض هستید؟ یا عزیزتون چرا رعایت نمی‌کنید؟» او ماسک خود را بالاتر می‌آورد و می‌خواهد در را ببندد که زن جوانی از نگرانی می‌پرسد: «ببخشید آقای پلیس دارو برای همه هست؟ تا کی شما باز هستید؟ من تازه رسیدم.» «نگران نباش خواهر دارو برای همه هست و ما هم تا ۸ شب هستیم.»

داروی تامی‌فلو یا اوسلتامیویر که از سوی پزشکان عفونی برای بیماران مبتلا و مشکوک به کرونا تجویز می‌شود و در واقع داروهای «ضدویروسی» هستند که تا پیش از این برای درمان عفونت حاد

تنفسی مانند آنفلوآنزای نوع A و B از سوی پزشکان تجویز می‌شده‌اند و حالا باتوجه به دستورالعمل های وزارت بهداشت و بر اساس تجربه‌های جهانی برای بیماران مبتلا به کرونا (کووید-۱۹) هم نسخه می‌شوند. پزشکان عفونی بسته به شدت بیماری آن را به افراد تجویز می‌کنند تا در یک دوره ۱۰ تا ۱۴ روزه روزانه ۲ قرص (هر ۱۲ ساعت) را مصرف کنند. تامی فلو به‌عنوان اصلی‌ترین دارو در ورقه‌های ۱۰ تایی عرضه می‌شود و قیمت دولتی این دارو حدود ۵۰ هزار تومان است؛ ولی بازار دلالتی‌اش در همین روزها داغ شده است و همزمان با افزایش تعداد مبتلایان به کرونا و مرگ افراد، قیمت بازار سیاهش افزایش پیدا می‌کند؛ تاجایی که حالا به ورقی (۱۰ قرص) بیش از ۲ میلیون تومان هم رسیده است.

مرد جوانی که برای گرفتن داروی پدرش به داروخانه کاظمی آمده و شماره‌اش ۴۵۵ است، می‌گوید: «پدر ۶۳ ساله‌ام را پنجشنبه گذشته با سرفه شدید و تنگی نفس بردیم بیمارستان شهدای یافت آباد و آنجا عکس ریه‌هایش را گرفتند و اعلام کردند که کرونا دارد ولی گفتند که بهتر است در خانه استراحت کند تا بیمارستان، و دارو دادند. داروخانه خود بیمارستان هم داروهایش را نداشت ولی جلوی در بیمارستان، مردی ایستاده بود که هر ورق دارو را یک میلیون و ۵۰۰ هزار تومان می‌فروخت و من شماره‌اش را گرفتم که اگر دارو را پیدا نکردم بهش زنگ بزنم و شاید باور نکنید دیشب که تماس گرفتم گفت قیمت یک ورق قرص ۲ میلیون تومان شده است، بعد که من گفتم پدرم حالش خوب نیست گفت آخرش یک میلیون ۸۰۰ هزار تومان دارو را می‌فروشد.»

زن میانسالی هم که می‌گوید از پیش از ظهر به اینجا آمده و شماره‌اش ۴۰۵ است، درباره دلالتی داروهای کرونا می‌گوید: «من برای مادرم که ۷۰ سال دارد دنبال دارو آمده‌ام. من و خانواده‌ام به خیلی از داروخانه‌ها سر زدیم ولی هیچ‌جا رو پیدا نکردیم تا این که آدرس چند تا دلال رو جلوی بیمارستان‌ها به ما دادند و قیمتی که ما گرفتیم بین یک میلیون و ۶۰۰ تا ۲ میلیون و ۲۰۰ هزار تومان بود. سؤال من این است اگر دارو نیست چرا دست این دلال‌ها و بازار سیاه هست؟ چرا مردم باید برن از ناصرخسرو و دلال‌ها دارو تهیه کنند؟ ترس مریضی و استرس بیمار شدن خانواده و نگرانی بیمار عزیزی مثل مادر کم هست که باید در به در دارو هم بشویم؟ چرا زودتر به فکر خرید یا تولید این داروها نیفتادن؟ الان این دارو باید تو همه داروخانه‌ها در دسترس مردم باشه نه این که من که بیمار تو خونه دارم و خودم هم ممکن است مریض شده باشم تو شهر راه بیفتم و آخرش هم پیام اینجا بین این همه آدم تو صف بایستم.»

زن اشک در چشمانش جمع می‌شود و پیرزنی با موهای یکپارچه سفید و صورت پرچین و چروک که منتظر گرفتن دارو است، دلداریش می‌دهد و می‌گوید: «تو جای دخترم هستی، درست می‌شه، خدا خودش پشتیبان مادرت باشه، خدا تو رو برایش نگه داره که غمخوارش هستی، این روزها هم تموم می‌شه، بابا ما تو زندگی اتفاق‌های زیادی دیدیم؛ جنگ و موشک بارون و... این ویروس هم تموم می‌شه. خدا رو شکر کن باز مادرت تو رو داره، من که هیچ‌کسی رو ندارم و خودم الان مریض شدم چی بگم که اومدم دنبال دارو! بچه هام ایران نیستن و شوهرم هم خیلی پیره و نمی‌تونه از خونه بیاد بیرون.»

پیاده‌روی جلوی در دانشکده مدیریت و آموزش پزشکی بهشتی و داروخانه کاظمی یک لحظه هم آرام و قرار ندارد، انگار هر شماره‌ای که نوبتش خوانده می‌شود جایش را با افرادی که تازه از راه رسیده‌اند عوض می‌کند. بیماران مبتلا به کرونا یا خانواده‌هایی که عزیزشان در خانه منتظر داروست، وقتی جمعیت جمع شده را می‌بینند، نخستین سؤال‌شان این است: «اینجا داروی کرونا هست؟»

بررسی‌های ۲ روز گذشته بیش از ۱۰ خبرنگار در مناطق مختلف پایتخت و مراجعه به داروخانه‌های متعدد سطح شهر (چه دولتی و تحت پوشش دانشگاه‌های علوم پزشکی و چه داروخانه‌های خصوصی) نشان می‌دهد که خانواده‌های بیماران مبتلا به کرونا به شدت با مشکل تهیه دارو روبه‌رو هستند و تقریباً به جز داروخانه کاظمی و داروخانه هلال‌احمر (در ساعت‌هایی از روز) دیگر داروخانه‌ها اعلام می‌کنند که این داروها را در اختیار ندارند.

همچنین خبرهایی که از شهرهای دیگر هم شنیده می‌شود نشان‌دهنده کمبود دارو در خیلی از شهرهاست. اگرچه وزارت بهداشت داروهای بیماران مبتلا به کرونا که در بیمارستان‌ها بستری هستند را به صورت رایگان در اختیار آنها قرار می‌دهد، ولی بیمارانی که در خانه هستند برای تامین دارو با مشکل روبه‌رو شده‌اند و همین کمبودها بازار دلان را رونق بخشیده است. همچنین مشکل دیگری که در این بین وجود دارد، تردد افراد مبتلا و خانواده‌هایشان در سطح شهر برای تامین داروست که می‌تواند خود به گسترش بیماری دامن بزند.

به اعتقاد کارشناسان وزارت بهداشت باید علاوه بر تامین سریع داروهای بیماران مبتلا به کرونا (واردات یا تولید در صورت وجود دانش) هرچه زودتر توزیع دارو را هم به تعداد زیادی داروخانه در مناطق مختلف شهرها واگذار کند (البته با نظارت دقیق) تا تردد بیماران و خانواده‌هایشان در سطح شهرها کاهش یابد و جلوی صف‌های طولانی هم گرفته شود.

هفته گذشته سیدحمید خویی، عضو هیأت‌مدیره مجمع انجمن‌های علمی گروه پزشکی با هشدار نسبت به کمبود داروی بیماران مبتلا به کرونا گفته بود: «در پروتکل‌های بهداشتی کنترل بیماری کرونا تأکید شده بیماران تا جایی که می‌توانند در خانه و سرپایی درمان شده و در بیمارستان بستری نشوند».

اما هم‌اکنون در ایران برای بیماران سرپایی به اندازه کافی داروی تامی‌فلو وجود ندارد و همین امروز در شهر تهران اگر کسی بخواهد در خانه درمان شود عملاً داروی «تامی‌فلو» و «اوسلتامیویر» که ۲ داروی اصلی برای درمان این بیماری است را نمی‌تواند به راحتی تهیه کند.

متأسفانه یک دارو ۴۰ تا ۵۰ برابر بیشتر از قیمت واقعی‌اش در شبکه‌های قاچاق خرید و فروش می‌شود و اگر تامین‌کنندگان دارو اگر به موقع وارد کارزار می‌شدند، دارویی که یک ورقه‌اش ۳۱ هزار تومان است به یک میلیون تومان در بازار سیاه نمی‌رسید. از سوی دیگر بسیار بسیار مهم است که این داروها را همین امروز خریداری کنیم؛ چراکه کرونا در جهان گسترش پیدا کرده و ممکن است فردا هم اگر بخواهیم نتوانیم این داروها را تهیه کنیم؛ مانند اتفاقی که برای ماسک افتاد و می‌شد یک‌ماه پیش در بازار جهانی خریداری کرد که نکردیم و الان کشوری نمی‌فروشد. الان چون

بیش از ۱۰۰ کشور دچار کرونا هستند در حقیقت فروشندگانهها کمتر شدهاند؛ ضمن این که متأسفانه هنوز بوروکراسی تامین ارز و گمرک در کشور بهطور جدی وجود دارد و همین مسئله تامین داروهای مورد نیاز را با مشکل مواجه کرده است.

***ابتلای 14 کارگر متروی تهران به کرونا**

14 کارگر متروی تهران به کرونا مبتلا شدند.

روز دوشنبه 25 اسفند، مدیرعامل شرکت بهره برداری متروی تهران و حومه از ابتلای 14 نفر از کارکنان مترو به کرونا خبر داد.

وی در پاسخ به سوالی مبنی بر اینکه چقدر احتمال دارد مترو تهران هم همچون دیگر شهرها تعطیل شود، تصریح کرد: ما فعلاً در حال فعالیت هستیم و تا زمانی که ادارات، بانکها و مراکز خدمات رسانی باز هستند، به کار خود ادامه خواهیم داد چراکه اگر ما فعالیت خود را محدود کنیم، این افراد چگونه در محل کار خود حاضر شوند و ممکن است با تعطیلی مترو، به ناوگان اتوبوسرانی فشار بیاید و یا اینکه منجر به افزایش ماشینهای شخصی شود.

akhbarkargari2468@gmail.com